

Wijziging van de Advocatenwet
(vervallen vereiste Nederlandse nationaliteit)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET
EINDVERSLAG
(Ontvangen 4 april 1974)

Nr. 8

In antwoord op de vragen van de vaste Commissie voor Justitie in haar eindverslag deelt de ondergetekende het volgende mede.

Eén van de in de memorie van toelichting bedoelde, in België woonachtige Nederlanders die zouden willen worden toegelaten tot de Belgische balie, de heer J. Reyners, heeft een verzoek ingediend bij de Belgische Raad van State tot nietigverklaring van artikel 1, sub 3, van het Belgische Koninklijk Besluit van 24 augustus 1970, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 8 september 1970, waarin wederkerigheid wordt geëist voor toelating van vreemdelingen tot de Belgische balie, wegens miskennis van de artikelen 52 tot 58 van het E.E.G.-verdrag. De Belgische Raad van State, Afdeling administratie, IIIe Kamer, heeft in verband met dit verzoek bij arrest van 21 december 1973 besloten aan het Hof van de Europese Gemeenschappen enkele vragen te stellen betreffende de uitlegging van de artikelen 55 en 52 van het E.E.G.-verdrag, waaronder de vraag of artikel 55 bij een beroep als advocaat het gehele beroep uitzondert, dan wel uitsluitend de (eventuele) werkzaamheden ter uitoefening van het openbaar gezag, en de vraag of artikel 52 sedert het einde van de overgangperiode rechtstreeks toepasselijk is. Dit verzoek is inmiddels aanhangig gemaakt bij het Hof onder rolnummer 2/74.

De ondergetekende stelt zich ten aanzien van eerstgenoemde vraag met het Europese Parlement, de Europese Commissie en het merendeel der schrijvers op het standpunt dat artikel 55 uitsluitend eventuele werkzaamheden ter uitoefening van het openbaar gezag uitzondert. Ten aanzien van de tweede vraag, betreffende de rechtstreekse werking van artikel 52, heeft hij geen standpunt ingenomen. Hij wijst er evenwel op dat deze vraag door talrijke schrijvers in bevestigende zin wordt beantwoord, waarbij onder meer een beroep wordt gedaan op eerdere uitspraken van het Hof over de rechtstreekse werking van andere artikelen van het E.E.G.-verdrag.

Indien het voorlopige ontwerp wet zou worden, zou daarmee het belang van partijen bij een uitspraak van het Hof komen te vervallen, zodat het Hof, indien het op dat tijdstip nog geen uitspraak mocht hebben gedaan, daar wellicht niet meer aan zou toekomen. Het is thans nog niet met zekerheid te zeggen of en, zo ja, hoelang, de behandeling van dit ontwerp zou moeten worden aangehouden ten einde de mogelijkheid te voorkomen dat het tot wet geworden een beletsel vormt voor zodanige uitspraak.

Verwacht wordt dat de openbare behandeling door het Hof in de maand juni a.s. zal plaatsvinden en dat het Hof spoedig daarna uitspraak zal doen. Uitstel van de openbare behandeling van het onderhavige wetsontwerp acht de ondergetekende minder gewenst, omdat dit de totstandkoming van de wet waarschijnlijk langer zou ophouden dan strikt nodig is. Gezien het belang van de gevraagde uitspraak van het Hof, ook voor andere situaties, is hij echter bereid de inwerkingtreding van de wet korte tijd aan te houden, indien het ontwerp door de Eerste Kamer mocht worden aangenomen voordat het Hof uitspraak heeft gedaan.

In verband met het voorgaande stelt de ondergetekende bij tweede nota van wijziging voor de regeling van de inwerking-treding te wijzigen in dier voege dat de wet in werking treedt op een bij Koninklijk besluit vast te stellen tijdstip.

De Minister van Justitie,

A. A. M. VAN AGT.